Súd:	Okresný súd Bratislava I
Spisová značka:	10C/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1115207345
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Káčerová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA1:2021:1115207345.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Danou Káčerovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej : N. G., X. J. Č.. XXXX/XX, XXX XX Bratislava o zaplatení zvyšnej časti ročného úroku z omeškania z nezaplatenej istiny 2 000 €, ročného úroku z omeškania vo výške 8 % z nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 89,82 €

r o z h o d o l :

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť úroku z omeškania vo výške 2,25% ročne z nezaplatenej sumy istiny 2 000 € odo dňa 14.4.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 89,82 € odo dňa 14.4.2013 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent (100%).

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 13.3.2015 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 2 000 €, úroku vo výške 89,82 € titulom úroku z neuhradených splátok, úroku z omeškania 1,93 €, na zaplatenie úroku 12,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 2 000 € od 14.4.2013 do zaplatenia, na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej istiny 2 000 € a z nezaplatených úrokov 89,82 € od 14.4.2013 do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania.
Žalobca sa nároku voči žalovanej domáhal na tom skutkovom základe, že dňa 22.11.2012 uzavrel so žalovanou Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2 000 € na žalovanou určený účet XXXXXXXXXX/XXXX. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať žalobcovi v pravidelných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná žalovaná zaplatiť žalobcovi do dňa 21.11.2022.
Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné záväzky, listom zo dňa 22.3.2013 bola žalobcom vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 13.4.2013. Napriek výzve žalovaná pohľadávku žalobcovi nezaplatila.
2. Súd rozsudkom č. k. 10C/87/2015-59 zo dňa 7.11.2016 žalovanú zavial zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2000 €, sumu 89,82 € titulom úroku z neuhradených splátok, úrok z omeškania 1,93 €, úrok 12,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 2 000 € od 14.4.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne z nezaplatenej istiny 2 000 € od 14.4.2013 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od dňa právoplatnosti rozsudku.
Súd žalobu vo zvyšku uplatneného príslušenstva zo sumy 2 000 € od 14.4.2013 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 89,82 € od 14.4.2013 do zaplatenia zamietol z dôvodu, že žalobcovi nevznikol nárok na priznanie príslušenstva žalovanej pohľadávky - ročného úroku z omeškania vo výške 8 %, ale len vo výške 5,75 % z dôvodu, že žalobcom mala byť uplatnená sadzba úroku z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo žalovanej sumy, stanovená ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky

platná k prvému dňu omeškania žalovanej s plnením peňažného dlhu, t. j. ku dňu 31.05.2014 + 5 percentuálnych bodov v zmysle § 517 ods. 1, veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k 31.05.2014 (odkedy súd priznal úrok z omeškania) a taktiež súd zamietol celkom žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8 % z nezaplatených úrokov.
3. Voči zamietajúcej časti rozsudku žalobca podal odvolanie, v dôsledku ktorého Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14Co/66/2017-76 zo dňa 22.5 2019 rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 07.11.2016, č. k. 10C/87/2015-59 vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá vo zvyšku uplatneného príslušenstva zo sumy 2 000 € od 14.04.2013 do zaplatenia a z nezaplatených úrokov 89,82 € od 14.04.2013 do zaplatenia, ako aj vo výroku o trovách konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.
Odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. z obsahu prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. februára 2013 je zrejmé, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.
Odvolací súd konštatoval, že v konaní bolo nesporne preukázané, že záväzkový vzťah medzi bankou (žalobcom) a žalovanou vznikol dňa 22.11.2012. Odvolací súd poukázal na znenie ustanovenia ust. § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom do 31.01.2013, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Vo vzťahu k zneniu uvedeného ustanovenia odvolací súdu uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí časti príslušenstva z uplatnenej pohľadávky s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., použil síce správny právny predpis, ale jeho nesprávne znenie, keď vychádzal z jeho znenia účinného k 31.05.2014. Odvolací súd uviedol, že sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávnych vzťahoch vzniknutých do 31.01.2013 predstavovala k prvému dňu omeškania žalovanej (14.04.2013) 8,75 %.
Vo vzťahu k časti rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie zamietol uplatnený nárok žalobcom na úrok z omeškania z nezaplatených úrokov 89,82€ od 14.04.2013 do zaplatenia, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhodnotil ako nepreskúmateľné, z dôvodu jeho riadneho neodôvodnenia. Odvolací súd konštatoval, že ide o procesné pochybenie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, lebo mu znemožnilo uskutočňovať jemu patriace procesné práva.
Odvolací súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie sčasti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, sčasti je nepreskúmateľné a súd prvej inštancie nerozhodol o návrhu žalobcu na vykonanie opravy výroku o trovách konania, preto bol dôvod na to, aby odvolaním napadnuté výroky rozsudku, podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
4. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bolo v zmysle zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu opätovne rozhodnúť o zákonnom úroku z omeškania z nezaplatenej istiny 2 000 € od 14.04.2013 do zaplatenia (vo vzťahu k jeho nepriznanej časti) podľa znenia § 3 ods. 1, 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného do 31.01.2013 a opätovne rozhodnúť aj o nároku žalobcu na úrok z omeškania z nezaplatených úrokov 89,82 € od 14.04.2013 do zaplatenia a svoje rozhodnutie aj riadne odôvodniť tak, aby v prípade podaného odvolania bolo preskúmateľné odvolacím súdom. V novom rozhodnutí bol súd prvej inštancie povinný rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania.
5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 27.10.2021, ktorého sa žalobca nezúčastnil, svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil, aby súd vo veci konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa pojednávania taktiež nezúčastnila, doručenie predvolania mala vykázané uložením na pošte.
Súd na základe zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu opätovne rozhodol, tak, že žalobcovi priznal nárok na doplatenie ročného úroku z omeškania vo výške 2,25 % ročne z nezaplatenej sumy istiny 2 000 € odo dňa 14.4.2013 do zaplatenia a zároveň žalobcovi priznal úrok z omeškania uplatnený žalobou vo výške 8 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 89,82€ od dňa 14.4.2013 do zaplatenia. Súd žalovanú zaviazal žalobcovi zaplatiť priznaný nárok v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd bol povinný rešpektovať vyslovený právny názor odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení.

Záväzkový vzťah medzi stranami sporu bol uzatvorený dňa 22.11.2012 podpísaním Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávnych vzťahoch vzniknutých do 31.01.2013 predstavovala k prvému dňu omeškania žalovanej (14.04.2013) 8,75 %. Podľa ustanovenia ust. § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom do 31.01.2013, je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
6. V konaní je nesporné, že žalobca, v zmluvnom postavení banka (pod pôvodným obchodným menom J. X. U. H..U..) a žalovaná ako klient, uzavreli dňa 22.11.2012 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 2 000 €, ktoré boli vyplatené na účet žalovanej. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala v prospech žalobcu splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 21.11.2022. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho bola listom žalobcu zo dňa 22.03.2013 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote do 13.04.2013. Napriek výzve nebola pohľadávka žalovanou žalobcovi zaplatená. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej ku dňu predčasného zosplatnenia predstavovala sumu 2 159,71 €, ktorá suma pozostáva z istiny poskytnutého úveru vo výške 2000 €, úrokov 89,92 €, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, úrokov z omeškania 1,93 €, každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne. Žalobca svoj nárok na zaplatenie úroku z omeškania z nesplatenej istiny obchodného úroku vyčíslil ku dňu zosplatnenia úveru.
7. Posúdiac vec po právnej stránke podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d), § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 563 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu 22.11.2012, podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a), b), § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu 22.11.2012, podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 22.11.2012, podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku 14.04.2014, a podľa ust. § 1 ods. 1, 2 a 8 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 22.11.2012, vecne tým, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, v dôsledku čoho bola žalobcom dôvodne písomne vyzvaná na predčasné splatenie celého zostatku úveru ku dňu 13.04.2013, súd rozhodol tak, že žalobe po zrušení zamietajúcej časti výroku rozsudku vyhovel v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku.
Žalobcovi vznikol nárok na priznanie príslušenstva žalovanej pohľadávky - ročného úroku z omeškania vo výške 8 %, no keďže súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na zaplatenie úroku z omeškania len vo výške len vo výške 5,75 % zaviazal žalovanú na doplatenie zvyšku uplatneného ročného úroku z omeškania vo výške 2,25 % z nezaplatenej sumy istiny 2000 € odo dňa 14.4.2013 do zaplatenia, keďže výrok rozsudku vo vyhovujúcej časti nebol odvolaním žalobcu napadnutý a nadobudol právoplatnosť.
Súd na základe ustálenej rozhodovacej činnosti súdov v Slovenskej republike žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na zaplatenie ročného úroku z omeškania, z nezaplatených zmluvných úrokov, keďže pri úrokoch z poskytnutého úveru je možné pri omeškaní požadovať z týchto úrokov úroky z omeškania. Súd teda zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania v uplatnenej výške žalobcom 8 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 89,82 € od dňa 14.4.2013 do zaplatenia, z dôvodu, že žalovaná sa plnením peňažného plnenia dostala do omeškania. S poskytnutím peňažných prostriedkov sa viaže aj povinnosť platiť úroky z úveru (§ 497 Obchodného zákonníka). Úroky v tomto prípade sú osobitnou peňažnou náhradou, súvisiacou s poskytnutím finančných prostriedkov. S omeškaním s úhradou úroku je možné požadovať platenie úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov. Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku (§ 369 ods.1 Obchodného zákonníka), je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania.
8. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne. Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
Podľa ustanovenia §262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu sto percent za celé konanie, keďže žalobca mal v konaní plný úspech.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)/ § 363 CSP/.
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 364 CSP/.
Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/ § 365 ods.1 CSP/.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej /§ 365 ods.2 CSP/.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania/§ 365 ods.3 CSP/.
Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie/ § 366 CSP/.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.